

Lluny de ser només una variant de la concorreguda <u>Guateque</u>, amb la que comparteix tres tirades, la Mil·lennium ens regala una escalada engrescadora, on hi destaquen els llargs superiors, en especial la sisena tirada, una columna vertical amb molt ambient i roca de primera. El resultat és una via mantinguda i variada, on gaudirem de fissures, plaques i flanquejos, sense els trams vegetats tant típics del Serrat dels Monjos. La via, com la majoria de la zona, resta semiequipada i esdevé un bon terreny de joc per practicar l'auto-protecció, tot i que es pot passar amb el que hi ha col·locat. Sens dubte una de les opcions recomanables d'aquest vessant.

Recordeu que segons l'"Acord sobre la regulació de l'escalada al Parc Natural de la muntanya de Montserrat", en aquesta zona (D) resta prohibida l'escalada del 1 de març fins el 31 de juliol.

• Via: Mil·lennium

• Zona: Montserrat – Serrat dels Monjos

Dificultat: 6a+ (ED-)
Dificultat obligada: 6a
Llargària: 240 metres
Grau d'exposició: Mitjà

• Grau de compromís: Mitjà

Equipament: Via semi-equipada amb espits i claus
Material: 10 cintes exprés, joc de tascons i/o friends

Orientació: SudValoració: ****

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament de les Coves del Salnitre. Pugem per les escales fins trobar un camí que surt a mà dreta (tot just abans d'arribar a les coves). El camí va vorejant la paret. L'hem de seguir una estona, primer vorejant el Serrat de les Garrigoses i un cop passat un torrent vorejant el Serrat dels Monjos. Un cop estem a l'alçada de la part central del Serrat dels Monjos localitzem la via des del camí (fixeu-vos en uns sostres característics).

Un cop localitzada pugem fins a peu de via travessant els matolls pel camí més evident (uns 100 metres fins al peu de via i 1 quilòmetre 250 metres des de l'aparcament).

L1(V)

L'inici de la via és comú amb la Guateque, que comparteix recorregut fins la segona assegurança (clau) per marxar cap a l'esquerra a buscar un diedre evident.

L'escalada del diedre és engrescadora, amb bona presa i atlètica. Després d'uns primers metres més exigents la dificultat baixa de manera progressiva fins arribar a la primera reunió. 45 metres, dos espits i un clau.

L2(IV+)

Iniciem la tirada resseguint un esperonet fins arribar a una bonica placa on la via s'ajunta amb la Guateque. La placa es redreça un xic fins arribar a la reunió. 40 metres i 2 espits.

L3(V)

Aquesta tirada és curta però intensa (sobretot pel segon). Sortim per l'esquerra de la reunió i escalem un petit diedre. Al final, a l'esquerra hi ha una bona fissura per un tascó petit (n°5 o 6). Sortint del diedre hi ha una savina, que és convenient llaçar de cara al segon. Un cop llaçada flaquegem cap a la dreta per sota d'un sostre. Un cop sortim del flanqueig del sostre podem col·locar un friend o tascó a una fissura vertical que servirà per protegir el flaqueig del segon. Fem la reunió a una còmoda lleixa més a la dreta. 10 metres i un espit.

L4(6a)

Sortim de la reunió recte amunt per terreny bastant vertical, fins atènyer un primer clau. Un cop xapat hem d'anar escalant en lleugera tendència la l'esquerra fins un segon clau. Tot seguit ve un tram de V+ que ens deixa davant una nova placa, molt vertical. Xapem el primer espit i ataquem la placa sense miraments fins la segona expansió, on la placa de seguida es va tombant fins arribar, per terreny descompost a la reunió. 35 metres, 2 claus i 2 espits.

L5(6a+)

En comptes d'anar cap a l'esquerra (corda fixa de la Guateque) sortim recte amunt amb un primer pas finot per encintar la primera expansió, i seguint per una canal fàcil però molt bruta. Sortim cap a l'esquerra per iniciar una bonica diagonal sobre terreny vertical i ben assegurat (6a obligat) per després continuar recte amunt i de nou en tendència a l'esquerra fins la reunió. 35 metres i 6 espits.

L6(6a)

Iniciem el llarg anant a abastar una escarpia que veiem des de la reunió. Un cop encintada marxem cap a la dreta, fem un parell de passos en diedre i sortim de nou cap a la dreta (pas clau) fins situar-nos al vell mig d'una fantàstica columna.

Aquí l'ambient és de primera, doncs la tirada va buscant el pati sobre molt bona presa. Haurem de superar fins a tres panxetes amb bons cantells abans d'arribar a la reunió; al tanto al entrar-hi donat que el terreny està una mica descompost. 35 metres, una escarpia, un pont de roca i 4 espits.

L7(V)

L'únic espit de la tirada queda uns bons metres amunt de la role i aquest serà el tram clau del llarg (podem posar un tricam blanc a caldo).

Tot i que la roca d'entrada sembla molt dolenta durant la part vertical és de prou bona qualitat. A mida que anem pujant la dificultat minva ràpidament i la qualitat del rocam ho fa de la mateixa manera. La reunió la trobarem en tendència a la dreta. 40 metres i un espit.

Descens:

Hem de seguir pujant uns metres i després flanquejar per la carena cap a l'est fins que trobem una instal·lació de ràpel. Fem aquest ràpel (45 metres) i prenem un corriol poc definit que ens deixarà a una segona instal·lació, des d'on farem un segon ràpel (45 metres) que ens deixa al camí.

El que més m'ha agradat:

- Mantinguda en el seu conjunt (tots els llargs tenen el seu encant).
- Bona fissura del primer llarg, atlètica i fàcil de protegir.
- Els llargs 5 i 6, de caire més esportiu, justifiquen per si mateixos repetir aquesta via.

El que no m'ha agradat tant:

• Algun tram puntual amb roca dubtosa, que en cap moment desmereixen la via.